

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई सिभिल चक्षु दिन, तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यसैले यी आँखा कहिल्यै पनि क्रिमिनल (विकारी) हुनु हुँदैन।”

प्रश्न:- तिमी बेहदको संन्यासीहरूलाई बाबाले कुन चाहिँ एउटा श्रीमत दिनु भएको छ?

उत्तर:- बाबाको श्रीमत छ तिमीले नर्क र नर्कवासीहरूबाट बुद्धियोग हटाएर स्वर्गलाई याद गर्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर नर्कलाई बुद्धिबाट त्यागी देऊ। नर्क हो पुरानो दुनियाँ। तिमीले बुद्धिद्वारा पुरानो दुनियाँलाई भुल्नु छ। यस्तो होइन, एउटा हदको घरलाई त्यागेर अर्को ठाउँमा जाने हो। तिम्रो बेहदको वैराग्य हो, अहिले तिम्रो वानप्रस्थ अवस्था छ। सबै कुरा छोडेर घर जानु छ।

ओम् शान्ति। शिव भगवानुवाच, अरु कसैको नाम लिइन्न। यिनको (ब्रह्मा) नाम पनि लिइन्न। पतित पावन उहाँ बाबा हुनुहुन्छ, अवश्य उहाँ यहाँ आउनुहुन्छ, पतितहरूलाई पावन बनाउन। पावन बनाउने युक्ति पनि यहाँ बताउनुहुन्छ। शिव भगवानुवाच हो, नर्क श्रीकृष्ण भगवानुवाच हो। यो त अवश्य सम्झाउनु पर्छ जबकि ब्याज लगाएको छौ, रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको सारा रहस्य यहाँ यस ब्याजमा देखाइएको छ। यो ब्याज कुनै कम छैन। इशाराको कुरा हो। तिमी सबै नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आस्तिक हौ। नम्बरवार अवश्य भनिनेछ। कति छन् जसले रचयिता र रचनाको ज्ञान पनि सम्झाउन सक्दैनन् भने सतोप्रधान बुद्धि कहाँ भनिन्छ। सतोप्रधान बुद्धि, फेरि रजो बुद्धि, तमो बुद्धि पनि छ। जस्तो-जस्तो सम्झन्छन्, त्यस्तै टाइल मिल्छ। यो सतोप्रधान बुद्धि, यो रजो बुद्धि छ। तर भन्नुहुँदैन। कहीं निराश (पंमक) नहोस। नम्बरवार त हुन्छन्। फस्टक्लासको मूल्य पनि धेरै राम्रो हुन्छ। अहिले तिमीलाई सच्चा-सच्चा सतगुरु मिलेको छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- जबकि सतगुरु मिल्नु भएको छ, उहाँ तिमीलाई एकदम सच्चा-सच्चा बनाइदिनुहुन्छ। सच्चा छन् देवी-देवताहरू, जो फेरि वाममार्गमा झुट्टा बन्न जान्छन्। सत्ययुगमा मात्र तिमी देवी-देवताहरू रहन्छौ, अरु कोही हुँदै हुँदैनन्। कोही-कोही त यस्तो छन् जो भन्दछन् यस्तो कसरी हुन सक्छ, ज्ञान छैन नि। अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हामी नास्तिकबाट आस्तिक बनेका छौ। रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञानलाई अहिले तिमीले एक्युरेट जानेका छौ। नाम-रूपबाट भिन्न (न्यारा) चीज फेरि देखिनमा आउँदैन। आकाश पोलार (खाली) छ भने पनि फिल गरिन्छ नि- आकाश छ। यो पनि ज्ञान हो। सारा कुरा बुद्धिमा भर पर्छ। रचयिता र रचनाको नलेज एक बाबाले दिनुहुन्छ। यो पनि लेख्नु छ- यहाँ रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान मिल्न सक्छ। यस्तो धेरै स्लोगन छ। दिन-प्रतिदिन नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू, नयाँ-नयाँ स्लोगन निकलिरहन्छ। आस्तिक बन्नको लागि रचयिता र रचनाको ज्ञान अवश्य चाहिन्छ। फेरि नास्तिकपना छुट्न जान्छ। तिमी आस्तिक बनेर विश्वको मालिक बन्छौ। यहाँ तिमी आस्तिक हौ, तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। जान्नु त मनुष्यहरूलाई नै छ। जनावरहरूले त जान्दैनन्। मनुष्य नै धेरै उच्च छन्, मनुष्य नै धेरै नीच छन्। यस समय कुनै पनि मनुष्यमात्र रचयिता र रचनाको नलेजलाई जान्दैनन्। बुद्धिमा एकदम गडरेजको ताला लागेको छ। तिमी नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ- हामी बाबाको पासमा विश्वको मालिक बन्नको लागि आएका छौ। तिमी १०० प्रतिशत प्युरिटीमा रहन्छौ। पवित्रता पनि छ, शान्ति पनि छ, समृद्धि पनि छ। आशीर्वाद दिन्छन् नि। तर यो अक्षर भक्ति मार्गको हो। यस्तो लक्ष्मी-नारायण त तिमी पढाइबाट बन्छौ। पढेर फेरि सबैलाई पढाउनु पनि छ। स्कूलमा कुमार-कुमारीहरू जान्छन् पढ्नको लागि। एकै ठाउँमा हुनाले फेरि धेरै खराब पनि हुन जान्छन् किनकि विकारी आँखा छ नि। क्रिमिनल आई हुनाको कारण बुर्का लगाउँछन्। वहाँ त क्रिमिनल आई हुँदै हुँदैन, त्यसैले मुख छोप्नु पर्ने वा घुम्तो ओड्नु पर्ने पनि आवश्यक पर्दैन। यी लक्ष्मी-नारायणलाई कहिल्यै बुर्का लगाएको देखेका छौ? वहाँ त कहिल्यै यस्तो गन्दा ख्यालात पनि आउँदैन। यहाँ त छ नै रावण राज्य। यी आँखाहरू धेरै शैतान छन्। बाबा आएर ज्ञानको चक्षु दिनुहुन्छ। आत्माले नै सबैथोक सुन्छ, बोल्छ, सबैथोक गर्छ आत्माले। तिम्रो आत्मा अहिले सुधिरहेको छ। आत्मा नै बिग्रेर पाप आत्मा बनेको थियो। पाप आत्मा उनीहरूलाई भनिन्छ जसको विकारी दृष्टि हुन्छ, त्यो त बाबा सिवाय अरु कसैले सुधार्न सक्दैन। ज्ञानको सिभिल चक्षु एक बाबाले नै दिनुहुन्छ। यो ज्ञान पनि तिमीलाई थाहा छ। शास्त्रहरूमा यो ज्ञान

कहाँ छ र।

बाबा भन्नुहुन्छ— यी वेद, शास्त्र, उपनिषद आदि सबै भक्तिमार्गका हुन्। जप, तप, तीर्थ आदि केही पनि गर्नाले मलाई कसैले पाउदैनन्। यो भक्ति हो जुन आधाकल्प चल्यो। अब तिमी बच्चाहरूले यो सन्देश सबैलाई दिनु छ— आउनुहोस् त हामी तपाईंलाई रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउँछौं। परमपिता परमात्माको जीवनो बताउँछौं। मनुष्य मात्रले त कति पनि जान्ने छैनन्। मुख्य अक्षर हो यो। आउनुहोस् भाइ बहिनीहरू, आएर रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुन्नुहोस्, पढाइ पढ्नुहोस्, जसबाट तपाईं यस्तो बन्नुहुन्छ। यो ज्ञान पाउनाले र सृष्टिको चक्रलाई बुझनाले तपाईं यस्तो चक्रवर्ती सत्ययुगको महाराजा र महारानी बन्न सक्नुहुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण पनि यस पढाइबाट बनेका हुन्। तिमी पनि पढाइबाट बनिरहेका छौ। यस पुरुषोत्तम संगमयुगको ठूलो प्रभाव छ। बाबा आउनुहुन्छ पनि भारतमा। अरु कुनै खण्डमा किन आउनुहुन्छ? बाबा हुनुहुन्छ अविनाशी सर्जन। त्यसैले अवश्य आउनुहुन्छ पनि त्यहाँ नै जुन भूमि सदैव कायम रहन्छ। जुन धर्तीमा भगवानको पाउ पर्यो, त्यो धरनी कहिल्यै विनाश हुन सक्दैन। यो भारतभूमि त रहन्छ नि देवताहरूको लागि। केवल यो परिवर्तन हुन्छ। बाँकी भारतवर्ष त हो सचखण्ड, झुटखण्ड पनि भारतवर्ष नै बन्छ। भारतखण्डको नै अलराउण्ड पार्ट छ, अरु कुनै खण्डलाई यस्तो भनिदैन। सच्चा अथवा झुथ, भगवान् नै आएर सचखण्ड बनाउनुहुन्छ फेरि झुटखण्ड रावणले बनाउँछ। फेरि सत्यको रती पनि रहदैन त्यसैले गुरु पनि सच्चा मिल्दैन। उनीहरू संन्यासी, अनुयायी गृहस्थी, त्यसैले उनीहरूलाई शिष्य कसरी भन्न सकिन्छ। अब त बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! पवित्र बन र दैवी गुण धारण गर। तिमीलाई अब देवता बन्नु छ। संन्यासी सम्पूर्ण निर्विकारी कहाँ हुन् र! घरी-घरी विकारीहरूको पासमा जन्म लिन्छन्। कति बाल ब्रह्मचारी पनि हुन्छन्। यस्ता त धेरै छन्। बेलायतमा पनि धेरै छन्। फेरि जब बुढा हुन्छन् तब विवाह गर्छन् सम्हालको लागि। फेरि उनको लागि धन छोडेर पनि जान्छन्। बाँकी धन धर्माऊको लागि छोडेर जान्छन्। यहाँ त उनीहरूको बच्चाहरूमा धेरै ममत्व रहन्छ। ६० वर्षपछि बच्चाहरूलाई हस्तान्तरण गर्छन् फेरि जाँच गर्छन्, हेरौं हाम्रो पछाडि ठीक चलाउँछन् या चलाउँदैनन्? तर आजकलका बच्चाहरू त भन्छन् बुवा वानप्रस्थमा गए राम्रो भयो, चाबी त मिल्यो। जीवन छँदै सारा आमदानी नै बर्बाद गरिदिन्छन्। फेरि बुवालाई पनि भन्न थाल्छन्— यहाँबाट निस्किएर जाऊ। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्रदर्शनीमा तिमी यो लेखिदेऊ कि बहिनीहरू-भाइहरू आएर रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुन्नुहोस्। यस सृष्टि चक्रको ज्ञानलाई जान्नाले तपाईं चक्रवर्ती देवी-देवता विश्वको महाराजा-महारानी बन्नुहुन्छ। यो बाबा बच्चाहरूलाई डायरेक्शन दिनुहुन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ यो हो धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्म। म यिनमा प्रवेश गर्छु। ब्रह्माको सामुन्ने छन् विष्णु, विष्णुलाई ४ भुजा किन देखाउँछन्? दुई मेलको, दुई फिमेलको। यहाँ ४ भुजावाला कुनै मनुष्य कहाँ हुन्छ र! यो सम्झाउनको लागि हो। विष्णु अर्थात् लक्ष्मी-नारायण। ब्रह्मालाई पनि देखाउँछन्— २ भुजा ब्रह्माको, २ भुजा सरस्वतीको। दुवै बेहदका संन्यासी हुन गए। यस्तो होइन, संन्यास गरेर फेरि अर्को कुनै ठाउँमा जानु पर्छ। होइन, बाबा भन्नुहुन्छ गृहस्थ व्यवहारमा रहेर नर्कलाई बुद्धिदेखि त्याग गर। नर्कलाई भुलेर स्वर्गलाई बुद्धिले याद गर्नु छ। नर्क र नर्कवासीहरूबाट बुद्धियोग हटाएर स्वर्गवासी देवताहरूसँग बुद्धियोग लगाउनु छ। जो पढ्दछन्, उनीहरूको बुद्धिमा त रहन्छ नि कि हामी पास गर्नेछौं फेरि यस्तो बन्नेछौं। पहिला गुरु गर्थे जब वानप्रस्थ अवस्था हुन्थ्यो। बाबा भन्नुहुन्छ म पनि यिनको वानप्रस्थ अवस्थामा नै प्रवेश गर्छु, जो धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्ममा छन्। भगवानुवाच— म धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्ममा नै प्रवेश गर्छु। जसले सुरुदेखि लिएर अन्त्यसम्म पार्ट बजाएका छन्, उनमा नै प्रवेश गर्छु किनकि उनलाई नै पहिला नम्बरमा जानु छ। ब्रह्मा सो विष्णु... विष्णु सो ब्रह्मा। दुवैलाई ४ भुजाहरू देखाउँछन्। हिसाब पनि छ ब्रह्मा-सरस्वती सो लक्ष्मी-नारायण, फेरि लक्ष्मी-नारायण सो ब्रह्मा-सरस्वती बन्छन्। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले तुरुन्तै यो हिसाब बताउँछौ। विष्णु अर्थात् लक्ष्मी-नारायण ८४ जन्म लिदाँ-लिदाँ फेरि आएर साधारण यी ब्रह्मा-सरस्वती बन्छन्। यिनको नाम पनि पछि बाबाले ब्रह्मा राख्नु भएको हो। नत्र ब्रह्माको पिता को? अवश्य भन्नेछन् शिवबाबा। कसरी रचनुभयो? एडप्ट गर्नुभयो। बाबा भन्नुहुन्छ म यिनमा प्रवेश गर्छु त्यसैले लेख्नु पर्छ शिव भगवानुवाच— म ब्रह्मामा प्रवेश गर्छु जसले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्। धेरै जन्महरूको अन्त्यको पनि अन्त्यमा म प्रवेश गर्छु। त्यो पनि जब वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ तब आउँछु। र जब दुनियाँ पुरानो पतित हुन्छ तब म आउँछु, कति सहज बताउनुहुन्छ। पहिला ६० वर्षमा गुरु गर्थे। अहिले त जन्मेदेखि नै गुरु गराइदिन्छन्। यो सिकेका हुन् यी क्रिश्चियनहरूबाट। सानैमा गुरु बनाउने के को दरकार! सम्झन्छन् सानैमा मरे भने सदगति पाउनेछन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ यहाँ त कसैको सदगति हुन

सकदैन। अहिले बाबा तिमीलाई कति सहज सम्झाउनुहुन्छ र उच्च बनाउनुहुन्छ। भक्तिमा त तिमी सिढी नै उत्रिदै आयौ। रावण राज्य छ नि। विकारी दुनियाँ सुरु हुन्छ। गुरु त सबैले बनाएका थियौ। यिनी स्वयं पनि भन्छन् मैले धेरै गुरु बनाएँ। भगवान् जो सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ, उहाँलाई जानेकै छैनन्। भक्तिको पनि धेरै कडा जंजीर बनेको छ। जंजीरहरू कुनै मोटो हुन्छ, कुनै पातलो हुन्छ। कुनै गरुडगो चीज उठाउँछन् भने कति मोटो जंजीरले बाँधेर उठाउँछन्। यिनीहरूमा पनि यस्तै छन्, कोही त तुरुन्त आएर तिम्रो सुन्नेछन्, राम्रोसँग पढ्नेछन्। कोही सम्झदै सम्झदैनन्। नम्बरवार मालाको दाना बन्छन्। मनुष्य भक्ति मार्गमा माला फेर्छन्, ज्ञान केही पनि छैन। गुरुले भने माला फेरिराख। राम-रामको धुन लगाइदिन्छन्। जसरी बाजा बज्दछ। आवाज धेरै मिठो लाग्छ। बाँकी केही पनि जान्दैनन्। राम कसलाई भनिन्छ, कृष्ण कसलाई भनिन्छ, कहिले आउँछन्, केही पनि जान्दैनन्। कृष्णलाई पनि द्वापरमा लिएर गएका छन्। यो कसले सिकायो? गुरुहरूले। कृष्ण द्वापरमा आए त पछि कलियुग आयो! तमोप्रधान बने! बाबा भन्नुहुन्छ म संगममा नै आएर तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउँछु। तिमी त कति अन्धश्रद्धालु बन्न पुगेका छौ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— जो काँडाबाट फूल बन्नेवाला हुन्छन् उनीहरूले तुरुन्त बुझ्नेछन्। भन्नेछन् यो त एकदम सत्य कुरा हो, कोही-कोहीले राम्रोसँग बुझे भने तिमीलाई भन्छन्— तपाईं धेरै राम्रो सम्झाउनुहुन्छ। ८४ जन्मको कहानी पनि छ। ज्ञानसागर एक बाबा हुनुहुन्छ, जसले आएर तिमीलाई पूरा ज्ञान दिनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) सतगुरु बाबाको यादले बुद्धिलाई सतोप्रधान बनाउनु छ। सच्चा बन्नू छ। आस्तिक बनेर आस्तिक बनाउने सेवा गर्नु छ।

२) अहिले वानप्रस्थ अवस्था छ त्यसैले बेहदको संन्यासी बनेर, सबैबाट बुद्धियोग हटाइदिनु छ। पावन बन्नू छ र दैवीगुण धारण गर्नु छ।

वरदानः— सबै कुरा तेरो भनेर मेरोपनको अंश मात्रलाई पनि समाप्त गर्ने डबल लाइट भव कुनै पनि प्रकारको मेरोपन— मेरो स्वभाव, मेरो संस्कार, मेरो नेचर... जे पनि मेरो छ त्यो बोझ हो। बोझवाला उड्न सकदैन। यो मेरो-मेरो नै मैलो बनाउनेवाला हो। त्यसैले अब तेरो भनेर स्वच्छ बन। फरिश्ता अर्थात् मेरोपनको अंश मात्र नभएको। संकल्पमा पनि मेरोपनको भान आयो भने सम्झ मैलो भयो। त्यसैले यस मैलोपनको बोझलाई समाप्त गरेर डबल लाइट बन।

स्लोगनः— दुनियाँको आँखाको नानी ऊ हो जसले बापदादालाई आफ्नो नयनमा धारण गर्छ।